

det, som han siger, i sit Hjerte. Den eneste Grund, som i Betænkningen blev fremspøgt imod Thistedbanen, var, at den ikke kunde fremmes i denne Samling, fordi der manglede Undersøgelser angaaende, hvorvidt man skulde gaa ind paa en Dæmning over Oddesund eller paa en anden Forbindelse. — Da Sagen kom til Forhandling her i Salen, udtalte Ordføreren — hvad han synes at have glemt i Dag, thi han oplæste Noget, som jeg ikke har hentydet til, og som heller ikke det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (Bagger) har hentydet til, medens han skulde have oplæst det, som er Kvintessentsen i hans Udtalelser om Thistedlinien —, at, naar Udvalget havde foreslaaet Banen til Glyngøre i Stedet for Banen til Thisted, var Grunden dertil ikke den, at Udvalget ikke anser denne Bane for at være nødvendig. Dette yttrede det ærede Medlem; men han fremkom dernæst med den samme Motivering, som jeg nys har anført af Betænkningen, at det var paa Grund af manglende Undersøgelser. Da senere de øvrige Medlemmer i Udvalget udtalte sig om Thistedbanen, yttrede de sig fuldstændig i Samklang hermed, men skjøndt jeg ikke sølte mig beroliget, rettede jeg dog ikke nogen Forespørgsel til det ærede Medlem; deri tog han fejl i Dag ligesom sidst, thi han skulde være den Sidste, hvem jeg vilde spørge om Raad. Det var altsaa ikke ham, jeg spurgte, men jeg sagde, at jeg ikke kunde søle mig beroliget, thi jeg har meget lidet Tillid til Flertallet i denne Sal, og desuden føler jeg mig ikke beroliget hverken ved, hvad Flertallet lover, eller ved, hvad det beslutter. Da jeg altsaa ikke sølte mig beroliget, yttrede Indenrigsministeren, at han var fuldstændig enig i den af mig udtalte Anstuelse om Udvalgets Stilling til Thistedbanen, og at han næste Gang, vi kom sammen, ikke alene vilde anse det for sin Pligt at fremme Forslaget, men at han tillige var forvisset om, at Thinget vilde understøtte det. Han sagde: „Jeg haaber, at alle Oplysninger skulle være saaledes tilstede, at Struer-Thistedbanen atter vil kunne forelægges det høje Thing til næste Samling“, og han havde heller ingen Grund til at tvivle om, at han i den Henseende vil faae tilstrækkelig Understøttelse i Thinget. Saaledes var Udtalelserne fra de Mænd, hvis Stilling til Sagen maatte have den største Betydning, da den sidste Gang forelaa. Det var nemlig Ordføreren for Udvalget og Indenrigsministeren, der udtalte sig saaledes, og de Herrer ville dog indrømme mig, at officielt er det de to vigtigste Stemmer med Hensyn til en Sag. Saaledes vare deres Udtalelser, og alle de øvrige Udtalelser, som fandt Sted, vare i Samklang dermed. Jeg tillod mig den Gang at yttre Tvivl om, hvorvidt man kunde bygge paa disse Udtalelser, navnlig for Thingets Vedkommende, og man fandt mine Udtryk saa stærke, at man næsten ansaa dem for at være

fornærmelige (S. A. Hansen: Nei!). Smidder tid har Erfaringen vist, hvad det ærede Medlem for Svendborg (S. A. Hansen) i dette Dieblit indbræmmede, at det var Synd at se en Fornærmelse i dem, thi de vare vel begrundede (S. A. Hansen: Ja!). Det glæder mig, at det ærede Medlem er enig i, at min Mistillid til Folkethingets Flertal er vel begrundet. (S. A. Hansen: Den er fuldstændig vel begrundet). Min Udtalelse lod saaledes som Svar til Ministeren, at jeg ikke tvivlede om Ministerens gode Hensigt, men at det, som jeg efter tidligere Erfaring tvivlede om, var, „hvorvidt de Forhaabninger, som her i dette Dieblit ere blevene udtalte, virkelig nogensinde vilde blive opfyldte“. Det var den Tvivl, som jeg den Gang udtalte, og Erfaringen har vist, at den var velbegrundet. Naar jeg bruger stærke Udtryk i Thinget, bruger jeg dem med Føie og i Henshold til den Maade, hvorpaa Folkethinget selv indfrier sine Løfter. Der er i Dag udtalt aldeles lignende Forhaabninger til Thisted Banen, men jeg har lige saa lidet Tillid til disse Forhaabninger, som jeg før havde. Jeg har i de 26 Aar, hvortil jeg af og til har siddet i denne Sal, set Thinget give Løfte paa Løfte, men jeg har ikke set, at det har opfyldt sine Løfter næste Gang, det kom sammen. Jeg har set Sager, som have foreligget til Behandling, og som paa lignende Maade ere blevene slaaede ihjel ved Hensigning til Udvalg, ved motiverede Dagsordener eller deslige, men næste Gang Thinget er kommet sammen, har man taget Sagen under Behandling, som om man ikke i fjerneste Henseende sølte sig bunden ved de Løfter, man tidligere havde givet. Naar saadanne Udtalelser komme fra de Mænd, som repræsentere Flertallet, kan jeg efter den Erfaring, jeg tidligere har gjort, ikke have større Tillid dertil nu, end jeg før har haft. Naar der i Dag er fremkommet Udtalelser saavel fra Flertallet som fra Mindretallet om, at man erkjender, at man overfor Thisted Amt eller den nordvestlige Del af Sjælland, som Mindretallet betegner det, har Forpligtelse til at gjøre noget Alvorligt for at fremme Kommunikationsvæsenet, og naar denne Erkjendelse er fremkommen fra de vigtigste Stemmer, der have udtalt sig baade fra Udvalgets Flertals og fra dets Mindretals Side, saa siger jeg, mine Herrer, at man ved at stemme for dette Forslag viser en meget daarlige Villie til at opfylde denne Forpligtelse; thi selv om de Mænd, der have udtalt dette, tro, at det er Riksfeldet, foreligger der Erfaringer nok for, at disse Forhaabninger, naar de ville se, hvorledes det er gaaet til tidligere, ikke have det Mindste at støtte sig til. Dette er Grunden, hvorfor jeg ikke alene maa stemme imod dette Forslag, men tillige maa anse det for at være i høi Grad uretferdigt og ubilligt imod den Kreds af Landet, som jeg repræsenterer, og hels Egnen deromkring, naar man nu paa denne